

Frontkjemperne Ask og Back fra Festningen på vift i bededagshelga.

103605

Ask med sin egen kone — Back med fru Liv Olsen

Men saligheta ble ikke av lang varighet.

Torsdag kveld under vaktskiftet ved 9-tiden ble det stor oppstandelse og allarm i Festningen. Det viste seg nemlig at to fanger var forsvunnet. Ved nærmere undersøkelser viste det seg å være frontkjemperne «politløytnant» Hans Ask og «rikstrener» Roy Back. Vi behøver neppe å fortelle at alt som kunne krype og gå ble satt inn i letingen etter kjeltringene. Om lag to og en halv time etter ble de også falket.

Det viste seg da at de hadde hatt forbindelse med to kvinner. Ask med sin hustru og Back med fru Liv Olsen, en annen landssvikers hustru. Ektemannen den berlyttede sjåfør Reidar Olsen, var som en vil huske i sin tid «minister» Gudbrand Lundes privatsjåfør. De to ble tatt oppe ved damene.

Parene var tydelig nok litt skremt fra hverandre da vaktstjefens bil kom oppover veien mot Festningen — og kvinnene stakk av, og kom seg hjem.

Det hele var noe gåtefallt. Særlig hvordan de to kjeltringene var kommet i kontakt med kvinnfolkene og hvordan de kom til å møte seg der oppe. En av landssvikavdelingens yngre etterforskere ble satt i gang med å oppklare mysteriet — og han utførte et ypperlig arbeid.

Saken er nå helt oppklart, etter at vedkommende hadde arbeidet med oppklaringen både lørdag og søndag.

Det viste seg at Back hadde fått sendt bud til fru Liv Olsen gjennom en slektning av ham som var kommandert innenfor Festningsområdet. Fru Liv Olsen hadde så ringt til fru Ask — og damene var på pletten til å tatte tid. Men saligheta ble altså ikke av så lang varighet, — heldigvis. Hva som egentlig foregik under «møtet» tør en vel bare ha en formodning om.

Årsaken.

Det er selvfølgelig av betydning å få brakt på det rene hvor

skylden for rømningen ligger. Vi tror i den forbindelse det er grunn til å slå fast at på vaktmannskapene alene kan ikke skylden legges. Forholdene oppe på Festningen er ikke slik at det kan bli noe helt betryggende vakthold — hvor årvåkne vaktene enn er. Etter at det blir mørkt om kvelden er det helt uråd for vaktene å holde effektiv vakt. Det kan enhver overtyde seg om ved selvsyn.

Den største årsaken til denne rømningen er sikkert å søke i den omstendighet at en her har med to øvede piggråd-klyverer å gjøre. Begge er frontkjemper og har nok tidligere forsert piggråd uten å lage en lyd.

Følgene

av rømningen må bli at vaktholdet skjerpes og at vaktmannskapene får anledning til å ta alle de forsiktighetsforanstaltninger som de finner påkrevet for å holde fangene innenfor området. Vi er ikke så helt sikker på at de har hatt særlig anledning til det til. Vi kjenner f. eks. godt det fra Voldmesterens side. «Beides iherdig for å få åpnet Trappene» som adkomstvei til Øvre Festningsområde. Dette vil selvfølgelig i ennå større grad enn nå gjøre vaktmannskapenes sure jobb vanskelig, og etter at denne rømningen har vist hvor vanskelig det hele er, tør en anta at Voldmesteren bør innstille sine bestrebelser, og i større grad enn hittil overlate det til de som har ansvaret for vaktholdet å bestemme hvordan saken skal ordnes. Så vidt oss bekjent er under normale forhold Voldmesterens myndighetsområde betraktelig mer begrenset enn slik det praktiseres i dag. Det var kanskje ikke av veien om rette vedkommende merket seg det.

Roy Back opplyser at historien om Liv Olsen er fritt oppspinn. Hun bare hjalp Hans med å ringe til kona hans.